

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 165. An causæ requirantur; & quid præterea exprimi vel observari
debeat in permutationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

548

drangularis erit simoniaca , v. g. si resignem tibi ; ut tu Titio , & ut Titius mihi, *Az. Less. Gonz. Leur.* q. 837. Vide dicta n. 1053.

1100

Q. 165. An causæ requirantur ; & quid præterea exprimi vel observari debeat in permutatio-

nibus. R.

§. I. Permutatio apud Ordinarium requirit ius-
tam causam , nam Cap. *Quæsum* , de rer. permut,
& Cap. *Majoribus* , de præb. prohibetur; & est sal-
tem irritanda per Const. *Pii V.* , si causa non sit à
permutantibus allegata & ab Episcopo cognita,
Garc. Barb. Tond. Castrop. Leur. p. 3. q. 855. Non est
tamen opus adesse causas illas, aut observari omnes
conditiones relatas n. 1027. & à *Pio V.* præscriptas
pro resignationibus , nam permittit permutationes
fieri juxta Canonicas sanctiones , *Az. Castrop. Leur.*
q. 414.

1101

§. II. Causæ iustæ sunt , vel necessitas vel saltem
utilitas Ecclesiæ , seu major Dei cultus : sufficit etiam
utilitas aut commoditas permutantium , si hæc re-
dundet in utilitatem Ecclesiæ , v. g. si ideo melius
aut promptius Deo servient , alioquin non sufficit,
S. Th. Silv. Bellam. Barb. Garc. Ventrig. Vgol.
Corr. , quorum aliqui dicunt esse simoniacam, si fiat
purè ob utilitatem privatam permutantium; est ta-
men satis , si cedat in utilitatem unius Ecclesiæ , dum-
modo non cedat in damnum considerabile alterius,
Garc. Ventrig. Pirh. l.3.t. 19. n. 25. Vide *Leur.* q. 859.

1102

§. III. Si permutatio fiat apud Ordinarium , non
est opus exprimere alia beneficia , quæ permutantes
habent; si apud Papam , opus esse dicunt aliqui , alii
negant , *Leur.* q. 859. Nec apud Ordinarium opus
est exprimere qualitates beneficiorum , nisi quis sit
desuper ordinatus: opus esse apud Papam , affirmant
aliqui , alii negant , *Leur.* q. 860. Quamvis autem
mentio

mentio non fiat statūs Sacerdotalis ad beneficium requisiti, putat *Luca* de benef. d. 42. n. II. non ideo censeri subreptionem, quando Papa potuit de his habere generalem scientiam vel cogitationem; Universaliter tamen verum est, quod acquirens beneficium permutatum debeat habere omnes qualitates ad illud requisitas, quae autem onera subiri debent, dum beneficium simpliciter vacat, etiam subiri debent, quando vacat causā permutationis.

Vide *Leur.* q. 863.

¶. IV. Consanguinitas permutantium non obstat in permutationibus, quae fiunt apud Papam, neque in his necessariō exprimitur, sed tantū in illic, quae fiunt apud alium, *Luca* d. 40. n. 15. & fusiūs d. 65. n. 5., possuntque videri dicta à n. 1011. Nec necessariō exprimi debet inæqualitas ætatis, nam si p. agnī moriuntur ante oves, inquit *Luca*. Si autem omittatur mentio ejus, quod quis super eo titulo sit ordinatus, *Trid. Ses. 21. c. 2.* de Ref. irritat permutationem, uti S. Congreg. declaravit apud *Luca* d. 41. n. 5., quamvis aliqui defendant valorem actūs, dummodo permutans antecedenter provisus sit de alio beneficio æque sufficienti ad congruam sustentationem, uti idem refert n. 6.

Q. 166. Quid fieri posset, si beneficia permuta- 1104
tanda sint inæqualia, vel unus fecerit expensas pro suo beneficio. R.

¶. I. Si sint inæqualia quoad dignitatem, potestatein, jurisdictionem, est simonia, si inæqualitas compensetur per pecuniam vel aliquid temporale, quia res purè spiritualis æstimaretur pretio temporali; neque hanc simoniam purgare potest authoritas ullius Superioris, cùm sit juris naturalis. Si sint inæqualia quoad fructus, *Caj. Nay. Gonz. Delph. Zerol. VVames. Ventrig. Chok. Less. Diana* p. 9. t. 9.